

MIMA KOVAČ-ZUPANČIČ, 73,
učiteljica v pokoju

»Srečanje je vsekakor doseglo namen, toda, če bomo hoteli ohraniti revolucionarno zgodovino Šiške, bi morali povabiti komuniste, ki so takrat delovali v Šiški, teh pa sem videla le nekaj.

Z marksistično idejo sem se srečala leta 1934 na ljubljanskem učiteljskišču. Še sedaj ne morem verjeti, kakšno moč so tedaj imeli študentski krožki, saj smo kljub ilegali imeli dovolj marksističnega čtiva. Leta 1939 sem bila sprejeta v partijo, v NOV sem se vključila 1941, od leta 1943 dalje sem bila v taborišču. V Šiški, oziroma Dravljah sem že 20. leto ter delam v OO ZK Dravljje, obenem pa opravljam še vrsto funkcij v republiškem merilu.

DUŠAN BOLE, 69, upokojenec

»Čeprav Šiško poznam bolj z mestne strani, sem presenečen nad izrednim gospodarskim razvojem, obenem pa vesel družbenopolitične aktivnosti krajanov. Tri leta živim v Šiški, delam v osnovni organizaciji ZK Koseze, kjer si prizadevamo poživiti aktivnost, ob pomoči mladih seveda. Član

partije sem od leta 1934, deloval sem med študentsko mladino, vojno vihro sem preživel širom Jugoslavije, po vojni pa sem bil urednik »Ljudske pravice«, precej časa pa sem deloval v ideološki komisiji CK ZKS. Srečanje mi bo ostalo v lepem spominu, ne morem pa mimo pohvale »Javni tribuni«, ki posveča ohranjanju tradicij revolucionarnega gibanja potrebno pozornost!«

F. Rozman

NAŠ RAZGOVOR

Mladi železničarji nadaljujejo revolucionarno tradicijo

Radi bi več znanja

Od velike stavke železničarjev mineva letos 57 let. Rastejo novi rodovi železničarjev, ki jim je revolucionarna tradicija železničarjev pot v prihodnost. Mnoge teh mladih železničarjev poznamo, z njimi sodelujemo na raznih področjih našega družbenega in političnega življenja. Eden med njimi je tudi Valter Stopar, predsednik osnovne organizacije ZSMS železniških šol in doma v Ljubljani na Aljaževi ulici.

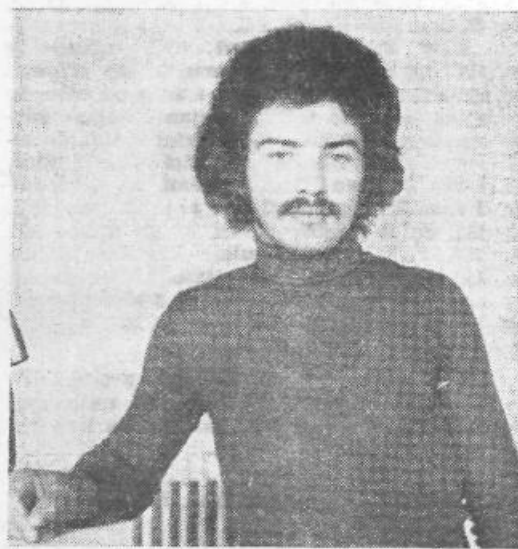
• Valter je učenec tretjega letnika železničarske elektrokovinarske šole. Doma je iz Divače in kot mnogi drugi nadaljuje družinsko tradicijo železničarstva, saj je tudi njegov oče »nepoboljšljiv« železničar. Pa ne, da bi ga oče silil, naj gre med železničarje. Sam se je odločil in vsaj doslej ni obžaloval svoje odločitve. V jeseni se misli vpisati na fakulteto.

• »Praktično ga ni našega učenca, približno 350 nas je, ki ne bi bil član naše organizacije. Pa ne samo, da je član, večina nas je tudi zelo delavni. Posebno pozornost posvečamo marksističnemu izobraževanju. Vsak teden povabimo tega ali onega partijskega delavca, da nam pomaga razjasniti posamezna vprašanja. Če temu dodamo še številne krožke, zlasti aktivni so naši člani, ki so v domu, delovno področje teh krožkov pa zajema skoraj vsa področja, od športa do fotografije in še kaj, potem sem vsaj približno opredelil naš delokrog«, hiti pripovedovati Valter, ki se je že znebil treme pred radovednimi in strah vzbujajočimi novinarji.

Vičani praznujejo

Občina Ljubljana Vič-Rudnik praznuje svoj občinski praznik 27. aprila na dan obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Kot vsako leto se v praznovanja, ki potekajo letos še posebej slovesno, saj sovpadajo s proslavljanjem 40-letnice ustanovitve KPS, 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo partije in njegovim 85. rojstnim dnevom, vključujejo številne delovne organizacije, krajevne skupnosti, družbene organizacije in društva širom občine.

Osrednja proslava občinskega praznika te ljubljanske občine bo 27. aprila 1977 ob 10. uri dopoldne v Študentskem naselju (Rožna dolina). Na tej osrednji proslavi odnosno slavnostni seji delegatske skupščine, združene z zborovanjem delovnih ljudi in občanov, bo zbranim spregovoril predsednik zbora republik in pokrajin Zvezne skupščine Zoran Polič.

Valter Stopar: »350 nas je in skoraj vsi smo člani ZSMS. Posebno pozornost posvečamo marksističnemu izobraževanju.«

• Železničarski mladinci pa seveda niso »zaprti« le v svoji organizaciji. Povezani so z občinsko konferenco ZSMS v naši občini in z mestno mladinsko konferenco. Da o njihovi povezanosti z ostalimi mladinskimi aktivni v 19.000-članskem železničarskem kolektivu niti ne izgubljam besedi.

• »Seveda smo ponosni na bogato revolucionarno tradicijo železničarjev«, poudari Valter, »obenem pa je to za nas obveznost, da naredimo še več, kot smo doslej. Kajti revolucija se ni končala na Zaloški ali leta 1945, ampak se nadaljuje tudi danes. Torej več kot preveč dela za vsakogar, kdor hoče delati. Le znanja nam primanjkuje, ne strokovnega, ampak političnega, zato tudi posvečamo toliko pozornosti prav marksističnemu izobraževanju naših članov.«

M. P.